

PENSIOENGERECHTIGDE JOHN BAKKER STELT DE STAAT AANSPRAKELIJK VOOR FOUT IN DE WET EN EIST INDEXATIESCHADE

De heer John Bakker (84) uit Leeuwarden, voormalig ambtenaar, heeft bij de rechtbank in Den Haag, via zijn advocaat, een kort geding aangespannen tegen de Nederlandse Staat. Hij eist een voorschot op de door hem geleden indexatieschade van zijn pensioen.

Deze indexatieschade bestrijkt de periode van 1 januari 2008 tot en met 13 januari 2019 en bedraagt ruim € 26.000. Omdat de Nederlandse Staat bij het opstellen van de nieuwe Pensioenwet 2007 een fout heeft gemaakt, hebben de pensioenfondsen niet kunnen indexeren waardoor het pensioen van de heer Bakker in die periode ca. 20% in koopkracht is gedaald.

Waar zit de fout die de Nederlandse overheid gemaakt heeft?

Alhoewel de pensioenwetgeving heel complex is, is het niet ingewikkeld om uit te leggen waar de Nederlandse Staat in de fout is gegaan.

In 2003 is Europese wetgeving ingevoerd (IORP I genaamd) die ervoor moet zorgen dat de pensioensopbouw in alle lidstaten van Europa veilig verloopt. De pensioenen moeten zodanig worden geïndexeerd dat de gepensioneerden niet in armoede vervallen. Als deze indexatie niet plaatsvindt daalt de koopkracht.

Kortgezegd met €100 kun je vandaag meer kopen dan met diezelfde €100 over 20 jaar. Dit verlies in koopkracht ontstaat door inflatie, de afname van waarde van geld. Recent ervaren we in Nederland tot wat voor problemen inflatie kan leiden: Alles wordt duurder en uiteindelijk onbetaalbaar. Als je pensioenen niet indexeert komen pensioengerechtigden dus in de problemen.

In de Pensioen- en Spaarfondsenwet die op 8 februari 2006 in Nederland van kracht was, is de Europese richtlijn (IORP I) op juiste wijze opgenomen. Deze wet is echter maar heel kort van kracht geweest en is op 1 januari 2007 al opgevolgd door de Pensioenwet. In deze nieuwe Pensioenwet van 2007 heeft de Nederlandse overheid verzaakt om de Europese richtlijn op te nemen, in plaats hiervan heeft de Nederlandse overheid samen met De Nederlandsche Bank een eigen rekenmethode bedacht die fout is omdat zij in strijd is met de Europese richtlijn.

Waarom is de rekenmethode in de Pensioenwet fout?

In de Europese richtlijn (IORP I) wordt ervan uitgegaan dat pensioenfondsen een rendement maken op hun vermogen. Dit rendement bestaat bijvoorbeeld uit rente- en dividendopbrengsten, huurinkomsten en waardeinstijgingen van aandelen. Dit uitgangspunt is juist, het vermogen van bijvoorbeeld het ABP is over de periode van 2009 tot 2019 van €173 miljard gegroeid naar €465 miljard, oftewel het ABP heeft over deze periode een rendement op zijn vermogen gemaakt van meer dan 10% per jaar.

Er was dus altijd meer dan voldoende geld in kas om pensioenen te indexeren en koopkrachtverlies tegen te gaan. Hoe kan het dan dat het pensioen van de heer Bakker niet is geïndexeerd?

In plaats dat de pensioenfondsen rekenen met het rendement op hun vermogen, is de Nederlandse Staat in zijn rekenmethode uitgegaan van een rendement gelijk aan de risicovrije rente. Doordat deze risicovrije rente in de periode van 2008 tot en met 2019 zich in een dalende lijn heeft bewogen, konden de pensioenfondsen niet meer voldoen aan de zogenaamde dekkingsgraad. Daarom hadden de pensioenfondsen geen ruimte om pensioenen te verhogen.

Dit heeft ertoe geleid dat, ondanks dat het vermogen van het ABP in de periode van 2008 tot 2019 tot astronomische hoogte is aangegroeid, de heer John Bakker gedurende deze periode nooit is gecompenseerd voor de inflatie en hierdoor dus over de periode tot januari 2019 ruim €26.000 is misgelopen.

Iedereen snapt dat hier iets niet klopt en er is vaak tegen deze situatie geageerd. Operevolgende kabinetten hebben echter nooit op deze problematiek in willen gaan, waardoor De Nederlandsche Bank (DNB) rigide de pensioenfondsen aan de risicovrije rente hield.

De pensioenfondsen, waaronder ook het ABP, hebben vaak aangegeven dat zij wel degelijk willen indexeren en de pensioenen zouden kunnen verhogen om de koopkracht van haar leden op peil te houden. Echter de formule, zoals die is opgenomen in de Nederlandse Pensioenwet en wordt toegepast door DNB, biedt hier helaas geen ruimte voor.

De pensioenfondsen moeten de wet volgen maar de wetgever heeft een fout gemaakt waardoor ca. tien miljoen Nederlanders indexatieschade hebben geleden. De Nederlandse Staat is daarom aansprakelijk voor een schade die kan oplopen tot maar liefst tot €137 miljard, exclusief de wettelijke rente.

In eerste instantie is de procedure van de heer Bakker gericht op de periode 2009-2019. Maar de schade loopt door tot 31 december 2021, omdat de risicovrije rente ook na 2019 toegepast wordt.

De heer Bakker zal daarom na de eerste procedure over de periode 2009-2019 een volgende procedure starten voor de indexatieschade over de periode van 2019 tot en met vandaag.

De heer Bakker wordt gesteund in zijn procedure door de Stichting PensioenVoldoen.NL. Een nieuwe stichting die speciaal is opgericht om namens alle benadeelden de Nederlandse Staat aan te spreken op vergoeding van de door hen geleden indexatieschade.

Woordvoerder van de stichting PensioenVoldoen.NL is Henk Krol. Hij is de voormalig leider van de politieke partij 50Plus en heeft jarenlang op de noodzaak van indexatie van de pensioenen gehamerd.

Waarom deze claim goed nieuws is voor de overheid en dus voor ons allemaal?

Wat voor de heer John Bakker geldt, geldt ook voor miljoenen andere pensioengerechtigden. Namelijk ook voor alle werkenden die maandelijks premie betalen. De opbouw van hun pensioenen is ook niet geïndexeerd en dien ten gevolge ontvangt die groep straks veel minder pensioen dan waar zij recht op heeft. En ook de nabestaanden van pensioengerechtigden kunnen schade claimen.

Dit betekent dat de collectieve claim op de overheid voor de compensatie van de indexatieschade tot en met 31 december 2021 ca. €137 miljard bedraagt. Dit is een enorm bedrag. Maar dat is ook goed nieuws.

Er zit namelijk geld genoeg in de pensioenpotten (ruim €1.600 miljard), zodat de indexatieschade daaruit probleemloos kan worden betaald. De Staat moet dan wel een akkoord sluiten met de pensioenfondsen om de fout te herstellen. Als dat lukt, spint de Staat daar ook garen bij, want over de €137 miljard betalen de pensioengerechtigden circa 30% inkomstenbelasting. De rest wordt door pensioengerechtigden besteed en dat is goed voor de economie en leidt tot btw-inkomsten voor de Staat.

Heeft u of hebben uw ouders of grootouders, pensioen ontvangen in de periode 2009-2021?

In dat geval kunt u ook, net als de heer John Bakker, aanspraak maken op volledige compensatie van de indexatieschade. Sluit u daarom aan bij Stichting PensioenVoldoen.NL. We gaan er met zijn allen voor zorgen dat de koopkracht van onze ouderen wordt hersteld en dat alle belanghebbenden krijgen waar ze recht op hebben.

Ga nu naar www.PensioenVoldoen.NL en claim waar u recht op hebt. Volg ons op social media: #pensioenvoldoen.nl